

אדום, שכתיים ימים של סיט ונה העמידים אם, סוף סוף, בסיומו של משא ומתן ארוך ומיגען. אין אפשרות להוכיח את מצם הבהירות של אודו ואלדר. גם ראש המוסד נאלץ להודות שהוא מסתמן רק על עדויות שמיעה של אנשים אמורים עליון. האנשים האמורים עליו הם לבוגנים, "אמונים? מהmons?" מי יכול להוכיח נאמנות מה? כמה הוא שווה? במחיה? ברצועה? לנקמה?

לפי הדוח הרפואי והדתי נראית פגיעה של אודו כפישה שאגרמה לזרוש, אולי להנתק מגוף. מעדרות של נאסראללה היו אמבולנסים שהיכסו לפצועים. אמונות יודעים שיש ברשותם את הצד הרפואי והטוב ביותר כולל רפואיים מומחים. אבל יותר מזה – נאסראללה הודיע שאנשיו חטפו שני חיילים בחימם.

אני רוצה להזכיר לך מהעברה. שנה וחצי לא ידע על חד יש דבר. פם אל אישתו אמרה לך לשבת עליו שבעה. אישתו סרבה בכל תקופה. חד יש חזר אלים בריא ושלם.

אם שמעתי ששור הבטחון דימן אליו את ראשי הצבא, כדי לדון איתם על שחרור סמיר קונטהר כגד החזרותם של בני ואלדר. זו מהם שהתנגדו. ואני שואלת: איך יש בהם העז להתנגד? הם אלה שהיו שותפים במחדרם ואיפשרו את חטיפתם. מהי הצדקה? אין זה המשך והשבד והטעות. שבב החצעתי בשעתו שחוור חוץ תפנחת אוטופ?

לעומתם, יש קצינים העמידים בכל תקופה על הצורך בהחזרותם של החטופים הבביטה מטעם הבינה שמשבר אי האמון בזיכרון היה במלוי הפך ויגרום להשתמטות מרובה מהצבא. האירוגניה היא, שבב היום, עצורת מהלך של הפגנת אמותות שהחלה לפני תג הפסח והיא מתעצמת בפימדייה.

על הטענה שם יוחלף קונטהר. "חטפו עוד אנשים אני יכול להגיד לך רק, שלא קונטהר היה מושׂך בעיסוקו טנגבאות, לא וידית קוויא את מטבחו היהם. לעונת זאת – אם קונטהר לא יוחלף היום, היה עוד חסיפות והפעם אולי גם אזרחים ישראלים המתילם להנאות בחו"ל. נאסראללה נחש לחזור את קונטהר ויהי מה. הנסיך הבא שלו יכול להיות הרבה יותר גראן. זה יכול להסתכם בחשיפת משפחה, בני נוער, נשים בהרין. וכי לא?

אם העiska לא תבוצע בגל ישראל, חיזבאללה יזכה בכל נקדות הזכות גם בתוך עמו ובעיקר בארץ העולם. הוא יצא את עצמו כמו שהלך ל夸ראט ישראל והנה ישראל היה זו שמסורפה את העiska בגל רצון במידע שהוא יוכל לספק לישראל יודעת זאת.

בஹשך אני יכולת לטעון על קצוב עונשם של רוצחים מותעבים בתרק הארץ. כלל, אפילו, על הדברים לאחרונה, שישנה אפשרות לקצוב את עונשם של חמישת הרוצחים המטורפים והמתועבים שריצו את הנער דבי צע. ויש עוד דוגמאות רבות.

אוזני. עבר עלי יום קשה בזיהור ואני אינני מhocחת. אולי לא יכולתי ללחט, לנסתות ולישון, אולי שאכתחוב מכתב זהה. אני יודעת שיש לי עד הרבה דברים לאבטש לפני אסען אותם. אולי הזמן אץ ואני יודעת מתי הקבינה הצדקה ישב לדין על חי' בני. אך אני אשלוח את המכתב כפונות שחוא. אפילו איני קוראת ומתקנת שגיאות כתיב.

לילה טוב, אוזני רוח"מ

בכבוד רב

מייקי – אמא של אודי

18.06.08